REGULAMENTUL (UE) 2018/1092 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 18 iulie 2018

de instituire a Programului european de dezvoltare industrială în domeniul apărării pentru sprijinirea competitivității și a capacității de inovare a industriei de apărare a Uniunii

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 173,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) În Comunicarea sa din 30 noiembrie 2016 privind Planul de acțiune european în domeniul apărării, Comisia s-a angajat să completeze, să sprijine și să consolideze eforturile de colaborare ale statelor membre în ceea ce privește dezvoltarea capabilităților de apărare cu scopul de a răspunde provocărilor în materie de securitate, precum și pentru a stimula o industrie de apărare competitivă, inovatoare și eficientă pe întreg teritoriul Uniunii. Comisia a propus, în special, să lanseze Fondul european de apărare (denumit în continuare „fondul") în vederea sprijinirii investițiilor în activități comune de cercetare și dezvoltare pentru echipamente și tehnologii din domeniul apărării, încurajând astfel achizițiile și întreținerea în comun a echipamentelor și tehnologiilor din domeniul apărării. Fondul nu ar înlocui eforturile naționale în acest scop și ar trebui să reprezinte un stimulent pentru statele membre să coopereze și să realizeze investiții mai importante în domeniul apărării. Fondul ar sprijini cooperarea pe parcursul întregului ciclu al dezvoltării de produse și de tehnologii în domeniul apărării, stimulând astfel sinergiile și eficiența din punctul de vedere al costurilor. Obiectivul l-ar reprezenta oferirea unor capabilități, asigurarea unei baze competitive și inovatoare pentru industria de apărare la nivelul Uniunii, inclusiv prin cooperarea transfrontalieră și prin participarea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), precum și contribuția la o cooperare mai largă în domeniul apărării la nivel european.

(2) Pentru a încuraja competitivitatea, eficiența și capacitatea de inovare a industriei de apărare a Uniunii, care contribuie la autonomia strategică a Uniunii, ar trebui să se instituie Programul european de dezvoltare industrială în domeniul apărării (denumit în continuare „programul"). Programul ar trebui să vizeze îmbunătățirea competitivității industriei de apărare a Uniunii, contribuind la îmbunătățirea capabilităților de apărare, printre altele, în legătură cu apărarea cibernetică, prin sprijinirea cooperării dintre întreprinderile din întreaga Uniune, inclusiv IMM-urile și întreprinderile cu capitalizare medie, centrele de cercetare și universități și a colaborării dintre statele membre în faza de dezvoltare a produselor și a tehnologiilor din domeniul apărării, prin aceasta facilitând o mai bună exploatare a economiilor de scară în industria de apărare și promovând standardizarea sistemelor de apărare, îmbunătățind totodată interoperabilitatea lor. Faza de dezvoltare, care urmează după faza de cercetare și tehnologie, implică riscuri și costuri semnificative care împiedică exploatarea în continuare a rezultatelor cercetării și au un impact negativ asupra competitivității industriei de apărare a Uniunii. Prin sprijinirea fazei de dezvoltare, programul ar contribui la o mai bună exploatare a rezultatelor cercetării în materie de apărare și la acoperirea decalajului dintre cercetare și producție. De asemenea, acesta ar promova toate formele de inovare, întrucât respectivul sprijin poate genera efecte pozitive și în sectorul civil. Programul completează activitățile desfășurate în conformitate cu articolul 182 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și nu privește producția sau achiziția de produse sau de tehnologii din domeniul apărării.

(3) Pentru a ajunge la soluții mai inovatoare și pentru a stimula o piață internă deschisă, programul ar trebui să sprijine ferm participarea transfrontalieră a IMM-urilor și să contribuie la crearea unor noi oportunități de piață.

(4) Programul ar trebui să acopere perioada de doi ani cuprinsă între 1 ianuarie 2019 și 31 decembrie 2020. Valoarea financiară necesară pentru implementarea programului ar trebui să fie stabilită pentru această perioadă.

([1]) JO C 129, 11.4.2018, p. 51.
([2]) Poziția Parlamentului European din 3 iulie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 16 iulie 2018.

(5) Prezentul regulament stabilește un pachet financiar pentru întreaga durată a programului, pachet financiar care reprezintă principala valoare de referință în înțelesul punctului 17 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ([1]), pentru Parlamentul European și pentru Consiliu în cursul procedurii bugetare anuale.

(6) La implementarea programului, toate instrumentele de finanțare ar trebui să fie utilizate în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), în vederea maximizării dezvoltării de produse și tehnologii din domeniul apărării. Cu toate acestea, din perspectiva duratei de doi ani a programului, utilizarea de instrumente financiare ar putea genera dificultăți practice. În consecință, în această perioadă inițială, ar trebui să se acorde prioritate utilizării de granturi și, în circumstanțe excepționale, folosirii achizițiilor publice. Instrumentele financiare ar putea reprezenta un instrument adecvat pentru a fi folosit în cadrul fondului după 2020.

(7) Comisia poate încredința o parte din implementarea programului entităților menționate la articolul 58 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(8) După ce se convine cu privire la prioritățile comune în materie de capabilități de apărare la nivelul Uniunii, în special prin planul de dezvoltare a capacităților, luând în considerare, de asemenea, procesul anual coordonat de revizuire privind apărarea, și în vederea îndeplinirii nivelului de ambiție al UE stabilit de Consiliu în concluziile sale din 14 noiembrie 2016 și aprobat de Consiliul European la 15 decembrie 2016, statele membre identifică și consolidează cerințele militare și definesc specificațiile tehnice ale proiectului.

(9) Statele membre ar trebui, acolo unde este cazul, să desemneze, de asemenea, un manager de proiect, ca de exemplu o organizație internațională de gestionare a proiectelor, de exemplu, Organizația de Cooperare Comună în materie de Armament sau o entitate precum Agenția Europeană de Apărare, care să conducă activitatea de dezvoltare a unei acțiuni de colaborare sprijinite prin program. În cazul în care are loc o astfel de desemnare, Comisia ar trebui să se consulte cu managerul de proiect cu privire la progresele înregistrate în privința acțiunii înainte de executarea plății către beneficiarul acțiunii eligibile, astfel încât managerul de proiect să poată garanta că termenele sunt respectate de către beneficiari.

(10) Sprijinul financiar din partea Uniunii nu ar trebui să afecteze transferul produselor din domeniul apărării în interiorul Uniunii în conformitate cu Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]), nici exporturile de produse, de echipamente sau de tehnologii din domeniul apărării. De asemenea, acest sprijin nu ar trebui să afecteze libertatea de decizie a statelor membre în ceea ce privește politicile în domeniul transferului în interiorul Uniunii și al exportului de astfel de produse, inclusiv în conformitate cu normele comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar stabilite în Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului ([4]).

(11) Dat fiind că obiectivul programului îl constituie sprijinirea competitivității și a eficienței industriei de apărare a Uniunii prin reducerea riscurilor din faza de dezvoltare a proiectelor de cooperare, acțiunile legate de dezvoltarea de produse sau de tehnologii din domeniul apărării, și anume studiile de fezabilitate și alte măsuri de însoțire, proiectarea (inclusiv definirea specificațiilor tehnice care stau la baza proiectului), crearea de prototipuri de sistem, testarea, calificarea, certificarea și sporirea eficienței în cursul ciclului de viață al unui produs sau al unei tehnologii din domeniul apărării ar trebui să fie eligibile pentru finanțare în cadrul programului. De asemenea, acțiunile vizând modernizarea produselor și a tehnologiilor existente din domeniul apărării, inclusiv interoperabilitatea acestora ar trebui să fie eligibile pentru finanțare în cadrul programului. Acțiunile pentru modernizarea produselor și a tehnologiilor existente din domeniul apărării ar trebui să fie eligibile numai în cazurile în care informațiile preexistente necesare pentru a desfășura acțiunea nu fac obiectul niciunei restricții care să limiteze posibilitatea de a desfășura acțiunea.

(12) Având în vedere faptul că programul urmărește în special consolidarea cooperării dintre întreprinderile din statele membre, o acțiune ar trebui să fie eligibilă pentru finanțare în cadrul programului numai în cazul în care urmează să se desfășoare printr-un consorțiu format din cel puțin trei întreprinderi situate în cel puțin trei state membre diferite.

(13) Colaborarea transfrontalieră între întreprinderi în materie de dezvoltare a produselor și a tehnologiilor din domeniul apărării a fost adesea afectată de dificultatea de a conveni asupra unor specificații sau standarde tehnice comune. Absența sau numărul redus al specificațiilor sau al standardelor tehnice comune a condus la

([1]) JO C 373, 20.12.2013, p. 1.
([2]) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).
([3]) Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității (JO L 146, 10.6.2009, p. 1).
([4]) Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008 de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar (JO L 335, 13.12.2008, p. 99).

o complexitate sporită, la întârzieri și la costuri exagerate în faza de dezvoltare. Pentru acțiuni care implică un nivel mai ridicat de pregătire tehnologică, existența unui acord cu privire la specificațiile tehnice comune ar trebui să reprezinte o condiție primară pentru a fi eligibile pentru finanțare în cadrul programului. Studiile de fezabilitate și acțiunile care urmăresc să sprijine stabilirea unor specificații sau a unor standarde tehnice comune ar trebui, de asemenea, să fie eligibile pentru finanțare în cadrul programului.

(14) Pentru a asigura, în contextul punerii în aplicare a prezentului regulament, respectarea obligațiilor internaționale ale Uniunii și ale statelor sale membre, acțiunile referitoare la produse sau tehnologii a căror utilizare, dezvoltare sau producție este interzisă prin dreptul internațional nu ar trebui să fie eligibile pentru finanțare în cadrul programului. În acest sens, eligibilitatea acțiunilor pentru dezvoltarea de noi produse sau tehnologii din domeniul apărării, precum cele concepute special pentru a efectua atacuri letale fără control uman asupra deciziilor de activare, ar trebui să fie, de asemenea, condiționată de evoluțiile din dreptul internațional.

(15) Întrucât programul urmărește sporirea competitivității și a eficienței industriei de apărare a Uniunii, ar trebui, în principiu, să fie eligibile pentru finanțare numai entitățile care sunt stabilite în Uniune și care nu sunt controlate de o țară terță sau de o entitate dintr-o țară terță. În plus, pentru a se asigura protecția intereselor esențiale în materie de securitate și de apărare ale Uniunii și ale statelor sale membre, infrastructura, facilitățile, bunurile și resursele utilizate de beneficiari și de subcontractanți într-o acțiune finanțată în cadrul programului nu ar trebui să se afle pe teritoriul unei țări terțe.

(16) În anumite împrejurări, ar trebui să se poată deroga de la principiul că beneficiarii și subcontractanții implicați într-o acțiune nu pot fi controlați de o țară terță sau de o entitate dintr-o țară terță. În acest context, întreprinderile stabilite în Uniune care sunt controlate de o țară terță sau de o entitate dintr-o țară terță ar trebui să fie eligibile pentru finanțare dacă sunt îndeplinite condiții relevante și stricte referitoare la interesele în materie de securitate și de apărare ale Uniunii și ale statelor membre ale acesteia, astfel cum sunt stabilite în cadrul politicii externe și de securitate comune, în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), inclusiv în ceea ce privește consolidarea bazei industriale și tehnologice de apărare europene. Participarea unor astfel de întreprinderi nu ar trebui să contravină obiectivelor programului. Beneficiarii ar trebui să furnizeze toate informațiile relevante privind infrastructura, facilitățile, bunurile și resursele care urmează să fie folosite în cadrul acțiunii. Preocupările statelor membre cu privire la siguranța aprovizionării ar trebui, de asemenea, să fie luate în considerare.

(17) Cooperarea dintre beneficiari și subcontractanții care participă la acțiune și întreprinderile care sunt stabilite într-o țară terță sau care sunt controlate de o țară terță sau de o entitate dintr-o țară terță ar trebui, de asemenea, să facă obiectul unor condiții relevante referitoare la interesele în materie de securitate și de apărare ale Uniunii și ale statelor membre ale acesteia. În acest context, o țară terță sau o entitate dintr-o țară terță nu ar trebui să aibă acces neautorizat la informații clasificate legate de îndeplinirea acțiunii. Accesul la informații clasificate este autorizat în conformitate cu normele relevante în materie de securitate aplicabile informațiilor clasificate ale Uniunii Europene și informațiilor clasificate în conformitate cu clasificările naționale în materie de securitate.

(18) Acțiunile eligibile elaborate în contextul cooperării structurate permanente în cadrul instituțional al Uniunii ar garanta în mod continuu o cooperare consolidată între întreprinderile din diferite state membre și, prin urmare, ar contribui în mod direct la obiectivele programului. Astfel de acțiuni ar trebui, prin urmare, să fie eligibile pentru o rată mai ridicată de finanțare. Acțiunile eligibile elaborate cu un nivel adecvat de participare a întreprinderilor cu capitalizare medie și a IMM-urilor, în special a IMM-urilor transfrontaliere, sprijină deschiderea lanțurilor de aprovizionare și contribuie la obiectivele programului. Astfel de acțiuni ar trebui, prin urmare, să fie eligibile pentru o rată mai ridicată de finanțare, inclusiv pentru a compensa nivelul mai ridicat de risc și al costurilor administrative.

(19) În cazul în care un consorțiu dorește să participe la o acțiune eligibilă în cadrul programului și asistența financiară a Uniunii urmează să ia forma unui grant, consorțiul ar trebui să desemneze dintre membrii săi un coordonator. Coordonatorul ar trebui să fie principalul punct de contact cu Comisia.

(20) Promovarea inovării și a dezvoltării tehnologice în industria de apărare a Uniunii ar trebui să permită menținerea și dezvoltarea competențelor și a know-how-ului din industria de apărare a Uniunii și să contribuie la consolidarea autonomiei tehnologice și industriale a acesteia. În acest context, programul ar putea, de asemenea, să contribuie la identificarea domeniilor în care Uniunea este dependentă de țări terțe pentru dezvoltarea de produse și de tehnologii din domeniul apărării. Promovarea inovării și a dezvoltării tehnologice ar trebui, de asemenea, să fie coerentă cu interesele în materie de securitate și de apărare ale Uniunii. În consecință, contribuția unei acțiuni la realizarea acestor interese și a priorităților în materie de capabilități de apărare stabilite de comun

acord de către statele membre în cadrul politicii externe și de securitate comune ar trebui să servească drept criteriu de atribuire. În cadrul Uniunii, prioritățile comune în materie de capabilități de apărare sunt identificate în special prin Planul de dezvoltare a capacităților. Alte procese ale Uniunii, cum ar fi procesul anual coordonat de revizuire privind apărarea și cooperarea structurată permanentă, sprijină punerea în aplicare a priorităților relevante, prin intermediul cooperării consolidate. După caz, pot fi luate în considerare și prioritățile regionale și internaționale, inclusiv cele din contextul NATO, cu condiția să servească interesele în materie de securitate și de apărare ale Uniunii și să nu excludă posibilitatea participării niciunui stat membru, ținând totodată seama de necesitatea de a evita suprapunerea inutilă.

(21) Statele membre acționează în mod individual și în comun în vederea dezvoltării, producerii și utilizării operaționale a aeronavelor, a vehiculelor și a navelor fără pilot la bord. Utilizarea operațională în acest context include efectuarea de atacuri asupra unor obiective militare. Activitățile de cercetare și dezvoltare asociate cu dezvoltarea unor astfel de sisteme, inclusiv sisteme pentru uz militar și civil, au fost sprijinite prin fonduri ale Uniunii. Se preconizează că sprijinul va continua în viitor, eventual și în cadrul programului. Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui să constituie un obstacol în calea utilizării legitime a unor astfel de produse sau tehnologii din domeniul apărării dezvoltate în temeiul programului.

(22) Pentru a garanta viabilitatea acțiunilor finanțate, angajamentul statelor membre de a contribui în mod efectiv la finanțarea acțiunii ar trebui să fie consacrat în scris, de exemplu prin intermediul unei scrisori de intenție a statului membru respectiv.

(23) Pentru a garanta contribuția acțiunilor finanțate la competitivitatea și eficiența industriei europene de apărare, acestea ar trebui să fie orientate spre piață, să fie axate pe cerere și să fie viabile din punct de vedere comercial pe termen mediu și lung, inclusiv în cazul tehnologilor cu dublă utilizare. Prin urmare, criteriile de eligibilitate ar trebui să ia în considerare faptul că statele membre intenționează să achiziționeze sau să utilizeze produsul sau tehnologia din domeniul apărării final(ă) rezultat(ă) într-o manieră coordonată, pe când criteriile de atribuire ar trebui să ia în considerare faptul că statele membre se angajează din perspectivă politică sau juridică să folosească, să utilizeze sau să întrețină în comun produsul sau tehnologia din domeniul apărării final(ă) rezultat(ă).

(24) La evaluarea acțiunilor propuse spre finanțare în cadrul programului ar trebui să se țină seama de toate criteriile de atribuire. Deoarece respectivele criterii de atribuire nu sunt eliminatorii, acțiunile propuse care nu îndeplinesc unul sau mai multe dintre aceste criterii nu ar trebui să fie excluse în mod automat.

(25) Asistența financiară din partea Uniunii în cadrul programului nu ar trebui să depășească 20 % din costurile eligibile ale acțiunii atunci când se referă la crearea de prototipuri de sistem, care este adesea cea mai costisitoare acțiune din faza de dezvoltare. Cu toate acestea, costurile eligibile ar trebui să poată fi acoperite integral în cazul altor acțiuni în faza de dezvoltare. În ambele situații, costurile eligibile ar trebui înțelese în sensul articolului 126 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(26) Deoarece programul ar trebui să vină în completarea activităților de cercetare, în special în domeniul apărării, și în scopul coerenței și al simplificării administrative, programului ar trebui să i se aplice, în măsura posibilului, aceleași norme ca în cazul Acțiunii pregătitoare privind cercetarea în materie de apărare (PADR) și al Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020. De aceea, este oportun să se permită rambursarea costurilor indirecte la o rată forfetară de 25 %, la fel ca în cazul PADR și al programului Orizont 2020.

(27) Deoarece sprijinul din partea Uniunii vizează consolidarea competitivității sectorului de apărare și nu se referă decât la faza specifică de dezvoltare, Uniunea nu ar trebui să aibă dreptul de proprietate sau drepturi de proprietate intelectuală asupra produselor sau tehnologiilor din domeniul apărării care rezultă din acțiunile finanțate. Regimul drepturilor de proprietate intelectuală aplicabil se stabilește prin contract de către beneficiari. Statele membre interesate ar trebui să poată participa la achiziții ulterioare bazate pe cooperare. De asemenea, rezultatele acțiunilor finanțate în cadrul programului nu ar trebui să fie controlate sau restricționate de către o țară terță sau de către o entitate dintr-o țară terță.

(28) Comisia ar trebui să întocmească un program de activitate pentru doi ani în conformitate cu obiectivele programului. Programul de activitate ar trebui să stabilească în detaliu categoriile de proiecte care urmează să fie finanțate în cadrul programului, incluzând produse și tehnologii din domeniul apărării precum sistemele pilotate de la distanță, comunicațiile prin satelit, serviciile de poziționare, de navigație și de sincronizare, accesul autonom la spațiu și monitorizarea constantă a Pământului, sustenabilitatea energetică și securitatea cibernetică și maritimă, precum și capabilitățile militare de vârf din domeniile aerian, terestru, maritim și cele din domenii comune, printre care se numără sporirea gradului de conștientizare a situației, protecția, mobilitatea, logistica, sprijinul medical și factorii determinanți strategici.

(29) Comisia ar trebui să fie asistată la stabilirea programului de activitate de către un comitet al statelor membre (denumit în continuare „comitetul"). Comisia ar trebui să depună toate eforturile pentru a găsi soluții care beneficiază de cel mai larg sprijin posibil în cadrul comitetului. În acest context, comitetul se poate reuni la nivel de experți naționali în domeniul apărării pentru a oferi asistență specifică Comisiei. Statele membre își desemnează fiecare reprezentanții în cadrul respectivului comitet. Membrilor comitetului li se oferă din timp și în mod efectiv ocazii de a examina proiectele de acte de punere în aplicare și de a-și exprima opiniile.

(30) Având în vedere politica Uniunii privind IMM-urile ca element esențial pentru asigurarea creșterii economice, a inovării, a creării de locuri de muncă și a integrării sociale în Uniune și faptul că acțiunile sprijinite necesită în general o colaborare transnațională, este important ca programul de activitate să reflecte și să permită IMM-urilor un acces și o participare transfrontaliere deschise și transparente și ca, prin urmare, astfel de acțiuni să beneficieze de cel puțin 10 % din bugetul general, ceea ce permite IMM-urilor să fie incluse în lanțurile valorice ale acțiunilor. Una dintre categoriile de proiecte ar trebui să fie dedicată în mod specific IMM-urilor.

(31) Pentru a asigura succesul programului, Comisia ar trebui să depună eforturi pentru a menține un dialog cu o gamă largă de industrii europene, inclusiv cu IMM-urile și cu furnizorii netradiționali pentru sectorul apărării.

(32) Pentru a beneficia de cunoștințele sale de specialitate în sectorul apărării și în conformitate cu competențele care îi sunt atribuite prin TUE, Agenția Europeană de Apărare ar trebui să fie invitată în calitate de observator în cadrul comitetului. Serviciul European de Acțiune Externă ar trebui, de asemenea, să fie invitat să asiste.

(33) Ca regulă generală, în ceea ce privește selecția acțiunilor care urmează să fie finanțate în cadrul programului, Comisia sau entitățile menționate la articolul 58 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 ar trebui să organizeze cereri de propuneri, astfel cum se prevede în regulamentul respectiv, și ar trebui să asigure faptul că procedurile administrative sunt menținute cât mai simple posibil și că valoarea cheltuielilor suplimentare implicate este minimă. Cu toate acestea, în anumite circumstanțe excepționale, justificate corespunzător, finanțarea din partea Uniunii poate fi, de asemenea, acordată în conformitate cu articolul 190 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei ([1]).

(34) După evaluarea propunerilor, cu ajutorul unor experți independenți, ale căror referințe de securitate ar trebui să fie validate de către statele membre, Comisia ar trebui să selecteze acțiunile care urmează să fie finanțate în cadrul programului. Comisia ar trebui să constituie o bază de date cu experți independenți. Baza de date nu ar trebui să fie publică. Experții independenți ar trebui să fie numiți pe baza competențelor, a experienței și a cunoștințelor lor, ținând seama de sarcinile care urmează să le fie atribuite. În măsura posibilului, la numirea experților independenți, Comisia ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a încerca să asigure o componență echilibrată în cadrul grupurilor de experți și al comitetelor de evaluare din punctul de vedere al competențelor, experienței, cunoștințelor, diversității geografice și al genului, în funcție de situația din domeniul de acțiune. Ar trebui urmărită, de asemenea, o rotație adecvată a experților și un echilibru adecvat între sectorul public și cel privat. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare în ceea ce privește adoptarea și punerea în aplicare a programului de activitate, precum și în ceea ce privește acordarea de finanțare pentru acțiunile selectate. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]). Statele membre ar trebui să fie informate cu privire la rezultatele evaluării și la progresele realizate în cadrul acțiunilor finanțate.

(35) Pentru adoptarea actelor de punere în aplicare respective ar trebui utilizată procedura de examinare, ținând cont de implicațiile substanțiale ale acestora pentru punerea în aplicare a prezentului regulament.

(36) La sfârșitul programului, Comisia ar trebui să elaboreze un raport de execuție pentru a examina activitățile financiare prin prisma rezultatelor execuției financiare și, în cazul în care este posibil, a impactului. Raportul de execuție ar trebui, de asemenea, să analizeze participarea transfrontalieră a IMM-urilor și a întreprinderilor cu capitalizare medie la acțiunile finanțate în cadrul programului, precum și participarea IMM-urilor și a întreprinderilor cu capitalizare medie la lanțul valoric global. Raportul ar trebui să conțină, de asemenea, informații cu privire la originea beneficiarilor și la repartizarea drepturilor de proprietate intelectuală generate.

([1]) Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, 31.12.2012, p. 1).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(37) Interesele financiare ale Uniunii ar trebui să fie protejate prin măsuri proporționale pe tot parcursul ciclului de cheltuieli, inclusiv prin prevenirea, depistarea și investigarea neregulilor, recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau incorect utilizate și, dacă este cazul, prin sancțiuni administrative și financiare.

(38) Comisia și statele membre ar trebui să asigure cea mai largă promovare posibilă a programului pentru a spori eficacitatea acestuia și, prin urmare, pentru a îmbunătăți competitivitatea industriei de apărare și capabilitățile de apărare ale statelor membre.

(39) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre din perspectiva costurilor și a riscurilor asociate, ci pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum se prevede la respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește un program european de dezvoltare industrială în domeniul apărării (denumit în continuare „programul") pentru acțiunea Uniunii, care acoperă perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2019 și 31 decembrie 2020.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

1. „prototip de sistem" înseamnă un model al unui produs sau al unei tehnologii care poate demonstra performanța într-un mediu operațional;

2. „calificare" înseamnă întregul proces care demonstrează că proiectul unui produs, al unei componente sau tehnologii, corporale sau necorporale, din domeniul apărării, îndeplinește cerințele specificate, furnizând probe concrete prin care se dovedește că cerințele specifice ale unui proiect au fost îndeplinite;

3. „certificare" înseamnă procesul prin care o autoritate națională certifică faptul că produsul, componenta sau tehnologia, corporală sau necorporală, din domeniul apărării, este conform(ă) cu normele aplicabile;

4. „întreprindere" înseamnă o entitate, indiferent de statutul său juridic și de modul de finanțare, care este angajată într-o activitate economică și care este stabilită în statul membru în care a fost constituită, în conformitate cu dreptul intern al statului membru respectiv;

5. „structură de conducere executivă" înseamnă un organ al unei întreprinderi, desemnat în conformitate cu dreptul intern și subordonat, după caz, directorului general, care este autorizat să stabilească strategia, obiectivele și direcția de ansamblu a întreprinderii și care supervizează și monitorizează procesul de decizie în materie de management;

6. „entitate dintr-o țară terță" înseamnă o entitate stabilită într-o țară terță sau care, deși este stabilită pe teritoriul Uniunii, are structurile de conducere executivă într-o țară terță;

7. „control" înseamnă capacitatea de a exercita o influență decisivă asupra unei întreprinderi în mod direct sau indirect prin intermediul uneia sau mai multor întreprinderi;

8. „întreprinderi mici și mijlocii" sau „IMM-uri" înseamnă întreprinderi mici și mijlocii astfel cum sunt definite la articolul 2 din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei [1];

9. „întreprinderi cu capitalizare medie" înseamnă întreprinderile care nu sunt IMM-uri și care au un număr de până la 3 000 de angajați, număr calculat în conformitate cu articolele 3-6 din anexa la Recomandarea 2003/361/CE;

10. „consorțiu" înseamnă un grup de întreprinderi care colaborează, constituit pentru a desfășura o acțiune în cadrul programului.

[1] Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

Articolul 3

Obiective

Programul are următoarele obiective:

(a) să promoveze competitivitatea, eficiența și capacitatea de inovare a industriei de apărare în întreaga Uniune, ceea ce contribuie la autonomia strategică a Uniunii prin sprijinirea acțiunilor în faza de dezvoltare;

(b) să sprijine și să stimuleze cooperarea, inclusiv la nivel transfrontalier, între întreprinderi, inclusiv între IMM-uri și întreprinderile cu capitalizare medie, în întreaga Uniune, și colaborarea între statele membre, în ceea ce privește dezvoltarea de produse sau de tehnologii din domeniul apărării, consolidând și îmbunătățind totodată agilitatea lanțurilor de aprovizionare și valorice din domeniul apărării și promovând standardizarea sistemelor de apărare și interoperabilitatea acestora.

Cooperarea respectivă are loc în conformitate cu prioritățile în materie de capabilități de apărare convenite de către statele membre în cadrul politicii externe și de securitate comune, în special în contextul planului de dezvoltare a capacităților.

În acest context, și prioritățile regionale și internaționale, atunci când servesc intereselor în materie de securitate și de apărare ale Uniunii, astfel cum au fost stabilite în cadrul politicii externe și de securitate comune, și ținând seama de necesitatea evitării oricărei suprapuneri inutile, pot fi luate în considerare, după caz, atunci când nu exclud posibilitatea participării unui stat membru;

(c) să promoveze o exploatare mai bună a rezultatelor cercetării în domeniul apărării și să contribuie la dezvoltarea după faza de cercetare, sprijinind astfel competitivitatea industriei europene de apărare pe piața internă și pe cea mondială, inclusiv prin consolidare, după caz.

Articolul 4

Buget

Pachetul financiar pentru implementarea programului pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2019 și 31 decembrie 2020 este de 500 de milioane EUR în prețuri curente.

Parlamentul European și Consiliul autorizează creditele anuale disponibile în limitele stabilite de cadrul financiar multianual.

Articolul 5

Dispoziții de finanțare generale

(1) Uniunea poate acorda asistență financiară prin intermediul tipurilor de finanțare prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, în special granturi și, în cazuri excepționale, achiziții publice.

(2) Tipurile de finanțare prevăzute la alineatul (1) și metodele de execuție sunt alese pe baza capacității lor de a atinge obiectivele specifice ale acțiunilor și de a obține rezultate, luându-se în considerare, în special, costurile controalelor, sarcina administrativă și riscul de conflict de interese.

(3) Asistența financiară a Uniunii este executată de Comisie astfel cum se prevede în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, direct sau indirect, prin încredințarea sarcinilor de execuție bugetară entităților enumerate la articolul 58 alineatul (1) litera (c) din respectivul regulament.

(4) În cazul în care este necesar, statele membre desemnează un manager de proiect. Comisia se consultă cu acesta cu privire la progresele realizate în cadrul acțiunii înainte de a efectua plata către beneficiarii eligibili.

Articolul 6

Acțiuni eligibile

(1) Programul oferă sprijin pentru acțiuni ale beneficiarilor în faza de dezvoltare, care privește atât produse și tehnologii noi din domeniul apărării, cât și modernizarea celor existente, cu condiția ca utilizarea informațiilor preexistente necesare pentru desfășurarea acțiunii în vederea modernizării să nu fie restricționate de către o țară terță sau de către o entitate dintr-o țară terță, direct sau indirect prin intermediul uneia sau mai multor întreprinderi.

O acțiune eligibilă vizează unul sau mai multe dintre următoarele:

(a) studii, cum ar fi studiile de fezabilitate, și alte măsuri de însoțire;

(b) proiectarea unui produs, a unei componente sau tehnologii, corporale sau necorporale, din domeniul apărării, precum și specificațiile tehnice pe care s-a bazat proiectarea, inclusiv teste parțiale pentru reducerea riscurilor într-un mediu industrial sau reprezentativ;

(c) crearea de prototipuri de sistem ale unui produs, ale unei componente sau tehnologii, corporale sau necorporale, din domeniul apărării;

(d) testarea unui produs, a unei componente sau tehnologii, corporale sau necorporale, din domeniul apărării;

(e) calificarea unui produs, a unei componente sau a unei tehnologii, corporale sau necorporale, din domeniul apărării;

(f) certificarea unui produs, a unei componente sau tehnologii, corporale sau necorporale, din domeniul apărării;

(g) dezvoltarea de tehnologii sau de bunuri care măresc eficiența pe întreaga durată a ciclului de viață al produselor și al tehnologiilor din domeniul apărării.

(2) Acțiunile menționate la alineatul (1) se desfășoară prin cooperarea întreprinderilor în cadrul unui consorțiu format din cel puțin trei entități eligibile stabilite în cel puțin trei state membre diferite. Cel puțin trei dintre aceste entități eligibile stabilite în cel puțin două state membre diferite trebuie să nu fie controlate, direct sau indirect, de către aceeași entitate sau să nu se controleze reciproc.

(3) Consorțiul menționat la alineatul (2) face dovada viabilității demonstrând faptul că acele costuri ale acțiunii care nu sunt acoperite prin sprijinul acordat de Uniune urmează să fie acoperite prin alte mijloace de finanțare, cum ar fi contribuții ale statelor membre.

(4) În ceea ce privește acțiunile prevăzute la alineatul (1) literele (c)-(g), consorțiul face dovada contribuției acestora la competitivitatea industriei europene de apărare demonstrând faptul că cel puțin două state membre intenționează să achiziționeze sau să utilizeze produsul sau tehnologia final(ă) rezultat (ă) într-un mod coordonat, inclusiv prin achiziții comune, după caz.

(5) Acțiunile menționate la alineatul (1) litera (b) se bazează pe cerințe comune stabilite de comun acord de către cel puțin două state membre. Acțiunile menționate la alineatul (1) literele (c)-(g) se bazează pe specificații tehnice comune stabilite de comun acord de către statele membre care urmează să cofinanțeze sau intenționează să achiziționeze sau să utilizeze în comun produsul sau tehnologia final(ă) rezultat(ă), astfel cum se menționează la alineatele (3) și (4), consolidând astfel standardizarea și interoperabilitatea sistemelor.

(6) Acțiunile destinate dezvoltării de produse și tehnologii a căror utilizare, dezvoltare sau producție este interzisă prin dreptul internațional nu sunt eligibile pentru finanțare în cadrul programului.

Articolul 7

Entități eligibile

(1) Beneficiarii și subcontractanții implicați în acțiune trebuie să fie întreprinderi publice sau private stabilite în Uniune.

(2) Infrastructura, facilitățile, bunurile și resursele beneficiarilor și ale subcontractanților implicați în acțiune care sunt utilizate în scopurile acțiunilor finanțate în cadrul programului trebuie să se situeze pe teritoriul Uniunii pe întreaga durată a acțiunii, iar structurile lor de conducere executivă trebuie să fie stabilite în Uniune.

(3) În scopurile acțiunilor finanțate în cadrul programului, beneficiarii și subcontractanții implicați în acțiune nu trebuie să fie controlați de către o țară terță sau de către o entitate dintr-o țară terță.

(4) Prin derogare de la alineatul (3) din prezentul articol și sub rezerva articolului 15 alineatul (2), o întreprindere stabilită în Uniune care este controlată de către o țară terță sau de către o entitate dintr-o țară terță este eligibilă ca beneficiar sau ca subcontractant implicat în acțiune, numai dacă pune la dispoziția Comisiei garanții aprobate de statul membru în care este stabilită în conformitate cu procedurile naționale ale acestuia. Garanțiile în cauză se pot referi la structura de conducere executivă a întreprinderii stabilită în Uniune. Dacă statul membru în care este stabilită întreprinderea consideră oportun, garanțiile respective se pot referi și la drepturi guvernamentale specifice privind controlul exercitat asupra întreprinderii.

Garanțiile oferă asigurări că implicarea în acțiune a unei astfel de întreprinderi nu ar contraveni intereselor în materie de securitate și de apărare ale Uniunii și ale statelor membre ale acesteia, astfel cum sunt stabilite în cadrul politicii externe și de securitate comune în temeiul titlului V din TUE, sau obiectivelor stabilite la articolul 3. Garanțiile respectă, de asemenea, dispozițiile articolului 12. Garanțiile atestă în special faptul că, în scopul acțiunii, au fost instituite măsuri care să asigure că:

(a) controlul asupra întreprinderii nu este exercitat într-un mod care împiedică sau limitează capacitatea acesteia de a desfășura acțiunea și de a genera rezultate, care impune restricții privind infrastructura, facilitățile, bunurile, resursele sale, proprietatea sa intelectuală sau know-how-ul de care este nevoie în scopul acțiunii ori care subminează capacitățile și standardele necesare pentru desfășurarea acțiunii;

(b) se previne accesul unei țări terțe sau al unei entități dintr-o țară terță la informații sensibile referitoare la acțiune, iar angajații sau alte persoane implicate în acțiune sunt supuși procedurii naționale de autorizare de securitate, după caz;

(c) drepturile de proprietate intelectuală generate de acțiune și rezultatele acțiunii rămân în posesia beneficiarului în cursul desfășurării și după finalizarea acțiunii, nu sunt controlate sau restricționate de către o țară terță sau de către o entitate dintr-o țară terță și nu sunt exportate în afara Uniunii și nu se acordă acces din afara Uniunii la respectivele drepturi de proprietate sau rezultate fără aprobarea statului membru în care este stabilită întreprinderea și în conformitate cu obiectivele stabilite la articolul 3.

Dacă statul membru în care este stabilită întreprinderea consideră oportun, pot fi furnizate garanții suplimentare.

Comisia informează comitetul menționat la articolul 13 cu privire la orice întreprindere considerată eligibilă în conformitate cu prezentul alineat.

(5) Dacă nu există soluții de înlocuire competitive imediat disponibile în Uniune, beneficiarii și subcontractanții implicați în acțiune își pot utiliza bunurile, infrastructura, facilitățile și resursele amplasate sau deținute în afara teritoriului statelor membre, cu condiția ca această utilizare să nu aducă atingere intereselor în materie de securitate și de apărare ale Uniunii și ale statelor membre ale acesteia, să se realizeze în concordanță cu obiectivele programului și în deplină conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 12.

Costurile asociate acestor activități nu sunt eligibile pentru finanțare în cadrul programului.

(6) Atunci când desfășoară o acțiune eligibilă, beneficiarii și subcontractanții implicați în acțiune pot de asemenea să coopereze cu întreprinderi stabilite în afara teritoriului statelor membre sau care sunt controlate de o țară terță sau de o entitate dintr-o țară terță, inclusiv prin utilizarea bunurilor, infrastructurii, facilităților și resurselor respectivelor întreprinderi, dacă aceasta nu contravine intereselor în materie de securitate și de apărare ale Uniunii și ale statelor sale membre. O astfel de cooperare se realizează în concordanță cu obiectivele stabilite la articolul 3 și în deplină conformitate cu articolul 12.

Nu se permite accesul neautorizat al unei țări terțe sau al unei entități dintr-o țară terță la informații clasificate care privesc desfășurarea acțiunii și trebuie evitate efectele negative pe care furnizarea factorilor de producție esențiali pentru acțiune le-ar putea avea asupra securității.

Costurile asociate acestor activități nu sunt eligibile pentru finanțare în cadrul programului.

(7) Beneficiarii furnizează toate informațiile relevante necesare pentru evaluarea criteriilor de eligibilitate. În cazul în care în cursul desfășurării acțiunii intervine o modificare care ar putea pune sub semnul întrebării îndeplinirea criteriilor de eligibilitate, întreprinderea informează Comisia, iar aceasta evaluează dacă criteriile de eligibilitate sunt în continuare îndeplinite și abordează eventualele consecințe asupra finanțării acțiunii.

(8) În sensul prezentului articol, „subcontractanți implicați în acțiune” înseamnă subcontractanți care au o relație contractuală directă cu un beneficiar, alți subcontractanți cărora li se alocă cel puțin 10 % din costurile eligibile totale ale acțiunii, precum și subcontractanți care ar putea avea nevoie de acces la informații clasificate în vederea executării contractului.

Articolul 8

Declarație din partea întreprinderilor

Fiecare întreprindere dintr-un consorțiu care dorește să participe la o acțiune declară, în scris, că a luat la cunoștință de dreptul intern și de dreptul Uniunii care se aplică activităților din domeniul apărării și că le respectă.

Articolul 9

Consorțiu

(1) În cazul în care asistența financiară a Uniunii se acordă prin intermediul unui grant, membrii oricărui consorțiu care doresc să participe la o acțiune îl desemnează pe unul dintre membrii săi să acționeze drept coordonator. Coordonatorul este identificat în acordul de grant. Coordonatorul este principalul punct de contact între membrii consorțiului în relațiile cu Comisia sau cu organismul de finanțare relevant, cu excepția cazului în care se specifică altfel în acordul de grant sau în cazul neîndeplinirii obligațiilor care îi revin în temeiul acordului de grant.

(2) Membrii unui consorțiu care participă la o acțiune încheie un acord intern prin care se stabilesc drepturile și obligațiile care le revin în desfășurarea acțiunii în conformitate cu acordul de grant, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător prevăzute în programul de activitate sau în cererea de propuneri. Acordul intern reglementează și drepturile de proprietate intelectuală cu privire la produsele și tehnologiile dezvoltate.

Articolul 10

Criterii de atribuire

Acțiunile propuse pentru finanțare în cadrul programului se evaluează pe baza fiecăruia dintre următoarele criterii:

(a) contribuția la excelență, în special prin demonstrarea faptului că acțiunea propusă prezintă avantaje semnificative în raport cu produsele sau tehnologiile din domeniul apărării existente;

(b) contribuția la inovare, în special prin demonstrarea faptului că acțiunea propusă include concepte și abordări inovatoare sau noi, îmbunătățiri tehnologice viitoare noi și promițătoare sau aplicarea unor tehnologii ori concepte neaplicate anterior în sectorul apărării;

(c) contribuția la competitivitatea și creșterea întreprinderilor din domeniul apărării din întreaga Uniune, în special prin crearea de noi oportunități de piață;

(d) contribuția la autonomia industrială a industriei europene de apărare și la interesele în materie de securitate și de apărare ale Uniunii prin consolidarea produselor sau tehnologiilor din domeniul apărării în conformitate cu prioritățile în materie de capabilități de apărare stabilite de către statele membre în cadrul politicii externe și de securitate comune, în special în contextul planului de dezvoltare a capacităților, și, după caz, în conformitate cu prioritățile regionale și internaționale, cu condiția ca acestea să servească intereselor în materie de securitate și de apărare ale Uniunii și să nu excludă posibilitatea participării vreunui stat membru;

(e) proporția din bugetul general al acțiunii care urmează să fie alocată participării IMM-urilor stabilite în Uniune care generează valoare industrială sau tehnologică adăugată, fie în calitate de membri ai consorțiului, fie în calitate de subcontractanți sau de alte întreprinderi din cadrul lanțului de aprovizionare, și, în special, proporția din bugetul general al acțiunii care urmează să fie alocată IMM-urilor stabilite în alte state membre decât cele în care sunt stabilite întreprinderile din consorțiu care nu sunt IMM-uri;

(f) pentru acțiunile menționate la articolul 6 alineatul (1) literele (c)-(f), contribuția la o mai bună integrare a industriei europene de apărare prin demonstrarea de către beneficiari a faptului că statele membre intenționează să utilizeze, să dețină sau să întrețină în comun produsul sau tehnologia final(ă) rezultat(ă).

În vederea aplicării criteriilor menționate la literele (a), (b) și (c) de la primul paragraf, acolo unde este relevant, se ia în considerare contribuția la sporirea eficienței pe întreaga durată a ciclului de viață al produselor și tehnologiilor din domeniul apărării, inclusiv a eficienței din punctul de vedere al costurilor și a potențialului de sinergii în procesul de achiziție și de întreținere.

Articolul 11

Rate de finanțare

(1) Asistența financiară din partea Uniunii acordată în cadrul programului nu depășește 20 % din costurile eligibile totale în cazul unei acțiuni menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (c). În toate celelalte cazuri, asistența poate acoperi costurile eligibile totale ale acțiunii.

(2) O acțiune menționată la articolul 6 alineatul (1), elaborată în contextul cooperării structurate permanente, poate beneficia de o rată de finanțare majorată cu 10 puncte procentuale.

(3) O acțiune menționată la articolul 6 alineatul (1) poate beneficia de o rată de finanțare majorată, astfel cum se menționează la al doilea și la al treilea paragraf din prezentul alineat, dacă cel puțin 10 % din costurile eligibile totale ale acțiunii sunt alocate unor IMM-uri stabilite în Uniune.

Rata de finanțare poate fi majorată cu un număr de puncte procentuale echivalent cu procentul din costurile eligibile totale ale unei acțiuni alocat unor IMM-uri stabilite în statele membre în care sunt stabilite și întreprinderile din consorțiu care nu sunt IMM-uri; majorarea nu depășește 5 puncte procentuale.

Rata de finanțare poate fi majorată cu un număr de puncte procentuale echivalent cu dublul procentului din costurile eligibile totale ale unei acțiuni alocat unor IMM-uri stabilite în alte state membre decât cele menționate la al doilea paragraf.

(4) O acțiune menționată la articolul 6 alineatul (1) poate beneficia de o rată de finanțare majorată cu 10 puncte procentuale suplimentare dacă cel puțin 15 % din costurile eligibile totale ale acțiunii sunt alocate unor întreprinderi cu capitalizare medie stabilite în Uniune.

(5) Costurile eligibile indirecte se determină prin aplicarea unei rate forfetare de 25 % din totalul costurilor eligibile directe, fiind excluse costurile eligibile directe pentru subcontractare.

(6) Majorarea globală a ratei de finanțare a unei acțiuni în urma aplicării dispozițiilor de la alineatele (2), (3) și (4) nu depășește 35 de puncte procentuale.

(7) Asistența financiară a Uniunii acordată în cadrul programului, inclusiv ratele majorate de finanțare, nu acoperă mai mult de 100 % din costurile eligibile ale acțiunii.

Articolul 12

Dreptul de proprietate și drepturile de proprietate intelectuală

(1) Uniunea nu are drept de proprietate asupra produselor sau tehnologiilor care rezultă din acțiunea respectivă și nici nu poate revendica drepturi de proprietate intelectuală referitoare la acțiune.

(2) Rezultatele acțiunilor care beneficiază de finanțare în cadrul programului nu pot fi controlate sau restricționate de către o țară terță sau de o entitate dintr-o țară terță, direct sau indirect prin intermediul uneia sau mai multor întreprinderi, inclusiv în ceea ce privește transferul de tehnologie.

(3) Prezentul regulament nu aduce atingere libertății de decizie a statelor membre în ceea ce privește politicile în domeniul exportului de produse din domeniul apărării.

(4) În ceea ce privește rezultatele generate de beneficiari care au beneficiat de finanțare în cadrul programului, fără a aduce atingere alineatului (3) de la prezentul articol, orice transfer de drepturi de proprietate unei țări terțe sau unei entități dintr-o țară terță este notificat Comisiei. Dacă un astfel de transfer de drepturi de proprietate contravine obiectivelor stabilite la articolul 3, finanțarea acordată în cadrul programului se rambursează.

(5) Dacă asistența din partea Uniunii se acordă sub forma unei proceduri de achiziții publice în vederea efectuării unui studiu, toate statele membre au dreptul, în urma unei solicitări scrise, să beneficieze gratuit de o licență neexclusivă pentru utilizarea rezultatelor studiului.

Articolul 13

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011. Agenția Europeană de Apărare este invitată să își prezinte, în calitate de observator, opiniile și cunoștințele de specialitate comitetului. Serviciul European de Acțiune Externă va fi de asemenea invitat să asiste.

Comitetul se reunește și în formațiuni speciale, inclusiv pentru a discuta aspecte din domeniul apărării.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 14

Programul de activitate

(1) Comisia adoptă un program de activitate pentru doi ani, prin intermediul unui act de punere în aplicare. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13 alineatul (2). Programul de activitate trebuie să fie conform cu obiectivele stabilite la articolul 3.

(2) Programul de activitate stabilește în detaliu categoriile de proiecte care urmează să fie finanțate în cadrul programului. Categoriile în cauză respectă prioritățile în materie de capabilități de apărare menționate la articolul 3 litera (b).

Categoriile respective privesc capabilitățile referitoare la produse și tehnologii inovatoare din domeniul apărării în următoarele materii:

(a) pregătire, protecție, desfășurare și sustenabilitate;

(b) gestionarea informațiilor, superioritate și comandă, control, comunicare, calculatoare, informații, supraveghere și recunoaștere (C4ISR), apărare cibernetică și securitate cibernetică și

(c) angajare și efectori.

Programul de activitate conține, de asemenea, o categorie de proiecte destinate special IMM-urilor.

(3) Programul de activitate asigură faptul că participarea transfrontalieră a IMM-urilor beneficiază de cel puțin 10 % din bugetul general.

Articolul 15

Procedura de evaluare și de atribuire

(1) La implementarea programului, finanțarea din partea Uniunii se acordă în urma unor cereri de propuneri emise în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și cu Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012. În anumite împrejurări excepționale, justificate corespunzător, finanțarea din partea Uniunii poate fi, de asemenea, acordată în conformitate cu articolul 190 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012.

(2) Propunerile transmise în urma cererii de propuneri sunt evaluate de Comisie pe baza criteriilor de eligibilitate și de atribuire stabilite la articolele 6, 7, 8 și 10.

Comisia este asistată, în contextul procedurii de atribuire, de experți independenți ale căror referințe în materie de securitate sunt validate de către statele membre. Experții respectivi sunt resortisanți ai Uniunii provenind din cât mai multe state membre și sunt selectați pe baza unor cereri de candidaturi în vederea stabilirii unei baze de date cu candidați.

Comitetul menționat la articolul 13 este informat anual cu privire la lista experților din baza de date, în vederea asigurării transparenței cu privire la referințele experților. Comisia se asigură la rândul ei că experții nu evaluează, consiliază sau oferă asistență în chestiuni în care se confruntă cu un conflict de interese.

(3) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia atribuie finanțarea pentru acțiunile selectate după fiecare cerere de propuneri sau după aplicarea articolului 190 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13 alineatul (2).

Articolul 16

Tranșe anuale

Comisia poate împărți angajamentele bugetare în tranșe anuale.

Articolul 17

Monitorizare și raportare

(1) Comisia monitorizează regulat implementarea programului și raportează anual cu privire la progresele înregistrate, în conformitate cu articolul 38 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012. În acest scop, Comisia pune în aplicare măsurile de monitorizare necesare.

(2) Pentru a încuraja o mai mare eficiență și eficacitate a măsurilor de politică viitoare ale Uniunii, Comisia întocmește un raport de evaluare retrospectivă și îl transmite Parlamentului European și Consiliului. Raportul este elaborat prin consultări cu statele membre și cu principalele părți interesate, și evaluează, în special, progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 3. Acesta analizează, de asemenea, participarea transfrontalieră, inclusiv a IMM-urilor și a întreprinderilor cu capitalizare medie, la acțiunile desfășurate în cadrul programului, precum și integrarea IMM-urilor și a întreprinderilor cu capitalizare medie în lanțul valoric global. Raportul conține, de asemenea, informații cu privire la țările de origine ale beneficiarilor și, acolo unde este posibil, la repartizarea drepturilor de proprietate intelectuală generate.

Articolul 18

Protecția intereselor financiare ale Uniunii

(1) Comisia ia măsurile necesare pentru a se asigura că, la implementarea acțiunilor finanțate în temeiul prezentului regulament, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, corupției și a altor activități ilegale, prin realizarea de verificări efective și, în cazul identificării unor nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, dacă este cazul, prin impunerea de sancțiuni de natură administrativă și financiară eficiente, proporționale și disuasive.

(2) Comisia sau reprezentanții săi și Curtea de Conturi au competența de a efectua audituri sau, în cazul organizațiilor internaționale, competența de a efectua verificări în conformitate cu acordurile convenite cu acestea, atât pe bază de documente, cât și la fața locului, în ceea ce privește toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii în temeiul programului.

(3) Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și cu procedurile prevăzute de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului [1] și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului [2], pentru a stabili existența fraudei, a corupției sau a oricărei alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant sau cu o decizie de acordare a unui grant ori cu un contract finanțat în temeiul programului.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile de acordare a granturilor, rezultate din punerea în aplicare a prezentului regulament, trebuie să conțină dispoziții care împuternicesc Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele care le revin.

Articolul 19

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 iulie 2018.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*
A. TAJANI	J. BOGNER-STRAUSS

[1] Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

[2] Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND FINANȚAREA PROGRAMULUI EUROPEAN DE DEZVOLTARE INDUSTRIALĂ ÎN DOMENIUL APĂRĂRII

Parlamentul European și Consiliul convin, fără a aduce atingere prerogativelor exercitate de autoritatea bugetară în cadrul procedurii bugetare anuale, ca finanțarea Programului european de dezvoltare industrială în domeniul apărării în perioada 2019-2020 să fie asigurată după cum urmează:

— 200 de milioane EUR din marja nealocată;

— 116,1 milioane EUR din bugetul MIE;

— 3,9 milioane EUR din bugetul Egnos;

— 104,1 milioane EUR din bugetul Galileo;

— 12 milioane EUR din bugetul Copernicus;

— 63,9 milioane EUR din bugetul ITER.